

Uzdravující vděčnost

Tomáš Korčák

Reptáním do nemoci nebo vděčností do uzdravení

Král David rozuměl vratkosti lidské duše. Věděl, že nad svojí duší, která obsahuje mysl, city, vůli, představy a vzpomínky, musí vládnout. Svoji vůli poddáváme Bohu a skrze něho usměřujeme a směřujeme naši duši. Ve svých žalmech David často mluví ke své duši a přikazuje jí. Podívejme se na známý Žalm 103, ve kterém jsou objevené souvislosti:

Davidův. Dobrořeč, má duše, Hospodinu, a celé mé nitro jeho svatému jménu! Dobrořeč, má duše, Hospodinu, a nezapomínej, co vše vykonal. On odpouští všechny tvé viny, on uzdravuje všechny tvé nemoci. On vykupuje z jámy tvůj život, korunuje tě milosrdenstvím a slitováním. On napájí tvé trvání dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla. (Ž 103,1-5)

David přikazuje své duši, aby dobrořečila Hospodinu - to znamená, aby byla vděčná a Bohu děkovala. Dále přikazuje celému svému nitru (doslova všem svým vnitřnostem), aby dobrořečily svatému Božímu jménu. A znovu následuje stejná výzva k duši. Naši mysl, emoce a představivost potřebujeme neustále správně směřovat. Nestačí jednou učinit správná rozhodnutí. Naše duše je náchylná zvláště k nevděčnosti, jejímž opakem je dobrořečení. Také je naše duše náchylná k zapomínání podstatných věcí.

Nemáme zapomínat na nic z toho, co Pán pro nás učinil. Jeho dílo bylo dokonáno na kříži v Kristu Ježíši. Toto dědictví si máme připomínat, poznávat a skrze víru uvádět do praktického života. **Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal vlastní slávou a mocí. (2P 1,3)**

Jiná možnost překladu říká: **Nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! (ČEP)** Tedy namáhej se, přemýšlej, vzpomínej a připomínej si, co pro tebe Bůh ve tvém životě již učinil. Vyjdi z otupělosti vláčeného davu, kterého bolí myslet. Napiš si seznam vyslyšených modliteb a zázraků, které Bůh pro tebe již vykonal. Napiš si i seznam pozitivních vlastností tvého partnera a tvých dětí. A za vše Bohu děkuj!

Všechny naše vnitřnosti a nejhlubší složky naší osobnosti mají být skrze vděčnost navázané na dobrého Boha. Jenom On zná dokonale naše nitro, ani my sami často sobě nerozumíme. Pokud naše nitro nedobrořečí Hospodinu, rozmáhají se v něm negativní tendence hořkosti, nevděčnosti, kritiky, negativismu, sebelítosti atp.

Dále David vyznává: **On odpouští všechny tvé viny, on uzdravuje všechny tvé nemoci.** Všimněte si té božské posloupnosti vděčnost – odpuštění hříchů – uzdravení. Nevděčnost a reptání je hříchem, který nás otevírá pro rozličné nemoci. Vděčnost a chvála je naopak naším ochranným valem či hradbou proti zlému. Ne každá nemoc má

příčinu v nějakém konkrétním hříchu, avšak uzdravení některých nemocí musí pokání předcházet. Některé nemoci přímo vyšly z hříšného životního stylu a myšlení a pokud to nezměníme, nebudeme mít v uzdravení průlom nebo nebude mít uzdravení dlouhé trvání. Jedním z těchto hříšných stylů je nevděčnost.

Dobrořečení naší duše a celého našeho nitra a odpuštění hříchů, nejen že způsobí uzdravení, ale také nás plně otevírá pro zažívání Boží dobroty, přináší čerstvost a obnovuje naše mládí v nadšení a chuti do života.

Pohled víry na kříž uzdravuje a zachraňuje

Podívejme se nyní na velmi plastický obraz ovoce nevděčnosti a reptání. Izraelci právě zažili mocné vítězství nad kenaanským králem, který proti nim bojoval a zajal z nich zajatce. Skrze modlitbu zasvěcení Bůh Izraelcům vydal jejich nepřátele. Poté však čteme: **Pak vyrazili z hory Hóru směrem k Rákosovému moři, aby obešli edómskou zemi. Lid se stal cestou netrpělivý.** (doslova: Duše lidu byla krátká; ČEP: Avšak lid propadl na té cestě malomyslnosti.) **Lid mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: Proč jste nás vyvedli z Egypta, abychom zemřeli v pustině? Vždyť tu není chléb ani voda. Znechutili jsme si tuto mizernou stravu.** (Nu 21,4-5)

Pokud nejsme bdělí, pokorní a vděční, pak se může pro nás stát čas po vítězství a průlomu velmi nebezpečným. Izraelci rychle zapomněli na svoji závislost na Hospodinu, před posledním vítězstvím. Měli za sebou výhru, vše se přece již posouvá dopředu, už nechtějí čekat, kde je ta zaslíbená země, vždyť jsou zde vítězové - machři! Jejich netrpělivost vyšla skrze jejich ústa jako reptání a hořké stěžování si proti Bohu a autoritám. Vůdcové je vyvedli pryč z Egypta, aby zemřeli na poušti. Jaké odporné motivy vkládají svým zbožným vůdcům. Kolik zázraků již viděli, s kolika nadpřirozenými projevy se denně setkávali... Znechutili si manu, která jim každý den kromě soboty padala do tábora. Už jsem slyšel několik lidí, jak říkalo, že se již přejedli chleba a že jim již nechutná. Nevděčnost, nevěra a pýcha...

Hospodin poslal na lid ohnivé hady a ti lid kousali. Mnoho lidu z Izraele pomřelo. Lid přišel k Mojžíšovi a řekl: Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modli se k Hospodinu, aby od nás ty hady odstranil. Mojžíš se za lid modlil. (Nu 21,6-7)

Nevděčnost a reptání otevírá člověka pro zhoubce. Jedovatí kousaví hadi představují moci temnoty, které chtějí lidi zahubit. Podívejme se, jak toto místo komentuje apoštol Pavel:

Nechci, bratři, abyste nevěděli, že naši otcové byli všichni pod oním oblakem a všichni prošli mořem, všichni byli pokřtěni v Mojžíše v oblaku a v moři, všichni jedli týž duchovní pokrm a všichni pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Ale ve většině z nich neměl Bůh zalíbení; vždyť byli pobiti v té pustině. Tyto věci se staly příkladem pro nás, abychom nebyli žádostivi zlých věcí, jako oni byli žádostivi.

Nebud'te ani modláři jako někteří z nich; jak je napsáno: „Lid se posadil, aby jedl a pil, a potom vstali, aby se rozpustile bavili.“ Ani nesmilněme, jako někteří z nich smilnili, a padlo jich za jeden den třiadvacet tisíc; ani nepokoušejme Krista, jako

někteří z nich pokoušeli, a hynuli od hadího uštknutí; ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a byli zahubeni Zhoubcem. Tyto všechny věci se jim staly jako příklady pro nás a bylo to zapsáno k napomenutí nám, které zastihlo dokonání věků. A tak kdo si myslí, že stojí, ať hledí, aby nepadl. Nezachvátilo vás jiné pokušení než lidské; věrný je však Bůh, který vás nenechá zkusit více, než snesete, ale se zkouškou dá i východisko, abyste ji mohli snést. (1K 10,1-13)

Je zde novozákonní pohled na putování Izraelců pouští. Vidíme, že po celou dobu byl s nimi i Kristus, kterého tehdy ještě neznali. Nevděčnost a reptání je zde popsáno jako pokušení Krista, které otevírá dveře pro zhoubce. Nemoc a předčasná smrt je výsledkem působení této moci (viz Žd 11,28). Tyto hříchy již nemusíme opakovat, avšak pyšní jsou odsouzeni k opakování. Bůh nás vydává našim žádostem (viz Ř 1).

Izraelci nakonec přišli k Mojžíšovi (proti kterému tolik předtím brojili), činili pokání a prosili o přímluvu. Dobrý vůdce se v odpuštění a Božím slitování za ně modlí. Jaká je však odpověď? A jakou bychom čekali odpověď? Očekávali bychom, že jako mávnutím proutku hadi přestanou kousat a nejlépe v mžiku zmizí (aby na zemi nesmrdělo množství chcíplotin) a všichni pokousaní najednou budou v pořádku. Bůh však odpověděl jinak a to může být náš problém. Bůh někdy odpovídá jinak, než čekáme. A protože Boží odpověď není podle našeho očekávání, můžeme ji i přehlédnout. Očekávejme, že Bůh odpoví, ale způsoby odpovědi či řešení nechme na něm. On je Bůh!

Hospodin řekl Mojžíšovi: Udělej si ohnivého hada a umísti ho na korouhev. I stane se, že každý kdo je kousnut, když se na něj podívá, zůstane naživu. Mojžíš udělal bronzového hada a umístil ho na korouhev. I stalo se, když had někoho uštkl a ten se podíval na bronzového hada, že zůstal naživu. (Nu 21,8-9)

Řešení problému je zde principiální. Je to řešení víry. Mojžíš měl vytvořit a pak vyvýšit bronzového hada, který byl obrazem daného problému. Jednoduchý pohled víry na vyvýšeného hada stačil na uzdravení a záchranu. Kdo se nepodíval, zemřel. Mohl si při tom říkat, že přece takové hlouposti nebude věřit, kdo to kdy slyšel, vždyť to nemá vědecké opodstatnění... Má to však duchovní podstatu. Bohu se líbí lidé, kteří mu věří. Možná někdo z kraje tábora musel po uštknutí rychle běžet k bronzovému hadu, aby ho uviděl a byl uzdraven. Ti, co byli skeptičtí a fixovaní na své představy, jak by Bůh měl jednat, zemřeli.

Pán Ježíš měl jednou setkání s Nikodémem, v Písmu vzdělaným členem židovské rady. Ukazoval mu na důležitost znovuzrození z vody a z ducha, aby mohl vstoupit do Božího království. **Nikodém mu odpověděl: „Jak se to může stát?“ Ježíš mu odpověděl: „Ty jsi učitel Izraele, a toto nevíš?** (J 3,9-10) Všimněte si tohoto Ježíšova údivu. Podle Ježíšova úsudku měl Nikodém z písem Starého zákona dobře rozumět tomu, jak se má člověk znovu narodit do Božího království. A dále ukazuje na princip Božího jednání zde na zemi:

Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme, co víme, a svědčíme o tom, co jsme viděli, a vy naše svědectví nepřijímáte. Když jsem vám pověděl věci pozemské, a nevěříte, jak uvěříte, povím-li vám věci nebeské? Nikdo nevystoupil do nebe kromě toho, který sestoupil z nebe, Syna člověka, který je v nebi. A jako Mojžíš

vyvýšil hada v pustině, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.“ (J 3,11-15)

Tímto principem je pohled víry. Ježíš na kříži vzal nejen na sebe naše hříchy, ale on se stal ztělesněným hříchem (viz 2K 5,21). Ježíš nechal na sebe jen naše prokletí, on se stal prokletím (viz Ga 3,13). Nejen, že vzal na sebe naše nemoci a bolesti, ale stal se mužem bolestí a nemocí (viz Iz 53,4). Nejen, že vzal na sebe naši chudobu, on se stal pro nás chudobou (2K 8,9). Ježíš se stal na kříži tím hadem, kterého Mojžíš vyvýšil na kříži. Stal se pro nás ztělesněným zlem do té míry, že se od něj odvrátil i jeho nebeský Otec (Mt 27,46; Mk 15,34). To všechno z lásky k nám, abychom v něm mohli být přijati za syny a dcery. Kéž je Ježíšovo dílo na kříži mocně vyvýšeno mezi vámi a kéž z něho každý den čerpáte vše, co potřebujete k životu ve zbožnosti. Kéž je vám tento pohled víry zdrojem vděčnosti po celý váš život.

Jako vsuvku chci zmínit, že téměř každé Boží jednání jde zneužít a uzavřít do náboženské modlářské či magické formy. Pak ale z toho začíná místo života a požehnání vycházet smrt a prokletí. Bronzový had, který měl být původně symbolem víry a předobrazem Krista se za doby Chizkijáše stal modlou, kterou Izraelci uctívali. Čtete: **Odstranil Chizkijáš návrší, roztráskal sloupy a pokácel posvátné kůly. Rozbil též bronzového hada, kterého udělal Mojžíš, protože až do oněch dnů mu synové Izraele obětovali. Nazývali ho Nechuštán.** (2Kr 18,4) To se děje i v dnešní době, kdy úžasné Kristovo dílo kříže, které je mocné skrze víru, se u některých lidí smrklo na uctívání křížů, křížků a ukřížovaných. Je to ohavnost, která nemá se vzkříšeným Pánem Ježíšem a jeho dílem na kříži nic společného.

Zatemňující smrad nebo pročišťující vůně

Na jaře roku 2011 jsem měl při uctívání vidění tří bahenních sopek (podobných jako v přírodní rezervaci Soos u Františkových Lázní). Z každé vycházel jedovatý plyn či kouř a naplňoval celé ovzduší. Najednou jsem vnímal, že tyto tři zasmraďující sopky vycházejí z mapy České republiky a svým kouřem celou zemi zastírají a přikrývají. Ptal jsem se Boha, co to znamená a věřím, že toto je výklad: Tyto tři bahenní sopky vyjadřují tři druhy slov, které vycházejí ze srdcí lidí v této zemi. Působí temný jedovatý kouř, který zatemňuje a přikrývá Českou republiku. Způsobují pak dezorientaci, zmatek, nevěru a chaos.

První je **braní Božího jména nadarmo**. Bůh již v Desateru říká: **Nebudeš brát jméno Hospodina, svého Boha, nadarmo, protože Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo bere jeho jméno nadarmo.** (Ex 20,7) Je potřeba toto slovo vzít vážně a prosit Pána, aby tuto neúctu odpustil naší zemi, ve které jsme v braní Božího jména a klení někde na špici mezi národy. Musíme být příkladem a jít v opačném duchu, což je chvála a uctívání Božího svatého jména. Většinou lidé klejí, aniž si uvědomují, co vyslovují. Je to podobné, jako když někteří vyslovují za každou větou „ty vole“, zde však používají drahé a svaté jméno Boží.

Zde je slovníček některých používaných výrazů klení (často jde o zkomoleniny):

ježíš, jéžíš	Ježíš
sakra	svatá; svatý (<i>sacratus</i>)
sakrament	svátost
himl	nebesa

hergot	Pán Bůh
panebože	Pane Bože
ježišmarjá, šmarjá	Ježíš Maria
prokristapána	pro Krista Pána
prokristovyrány	pro Kristovy rány
kristepane	Kriste Pane
kruci, krucinál, krucifix kříž, Ukřižovaný	
mordijé	smrt Bohu (Bůh je mrtvý)

Další smrdutou bahenní sopkou byla *nevděčnost, projevující se reptáním a stěžováním si*. Reptající lidé otevírají dveře svého života Zhoubci (viz Nu 21,4-9; 1K 10,9-13; J 3,14-15). Všechny tyto zlé postoje vycházející skrze jejich ústa jim a jejich okolí způsobují vážné potíže. Nevděčnost způsobuje nemoci a smrt. Celé naše nitro má naopak dobrořečit Hospodinu a nezapomínat na vše, co pro nás vykonal a jaké nám projevilo dobrodiní (viz Ž 103,1-5). To má pozitivní vliv i na naše zdraví a celý náš život.

Třetí sopkou bylo *kritizování, které mělo za cíl se povyšovat a srážet druhé*. Tento nečistý duch kritiky je naprosto destruktivní a chce naplnit všechny vztahy a celou společnost. Dobrá konstruktivní kritika jde v opačném duchu se třemi *pé*: povzbuzením, pomocí a přímluvou. Jejím cílem je pomoc a rozvinutí člověka nebo projektu.

Jestliže půjdeme jako Boží lid v opačném duchu s chválou, vděčností a povzbuzováním, budeme přinášet životodárnou vůni poznání našeho Pána (viz 2K 2,14-16). To bude způsobovat rozjasňování a pročišťování našich vztahů a celé naší společnosti. Nezapomeň, že stačí jen trocha kvasu, aby prokvasila celé těsto (viz Mt 13,33; L 13,20). Jsi dobrým kvasem, který je vložen do této společnosti, dokud...

Paradoxy Království

Rick Joyner

Bibli jsem přečetl dvacet až třicetkrát a udělal jsem mnoho dalších studií jejího obsahu. Ale ještě jsem nenašel ani jeden z rozporů, o kterých mnozí tvrdí, že tam jsou. Když jsem poprvé začal své studium Písma, byla tam celá řada záležitostí, které se zdály být protikladné, ale další studium nevyhnutelně ukázalo, že genialita za Biblí je vysoko nad lidským rozumem.

Když Napoleon přečetl evangelium Jana, došel k úvaze, že buď byl Ježíš syn Boží nebo jím byl ten, kdo toto evangelium napsal. Řekl, že lidi zná a že pouhá lidská bytost by nebyla schopna vytvořit takový příběh. Po třiceti pěti letech, kdy mi na každou námitku nebo otázku odpovídá takovou ohromující moudrostí, moje úcta k Biblí neustále roste. Je to prostě daleko nad jakoukoli lidskou moudrostí nebo genialitou stvořit takovou knihu.

Miluji zázraky. Víím, že zázraky pomáhají lidem uvěřit v Ježíše, ale on neexistuje kvůli zázrakům, i když pečuje o svůj lid. Upřímně si myslím, že největším zázrakem ze všech, dokonce větším než jakýkoli zapsaný v Biblí, je Bible samotná. Ti, kteří tvrdí,

že Bible je plná rozporů nebo je prostě představou duchovně orientovaných lidí, mají pravděpodobně pouze povrchní znalost této knihy. Samozřejmě duchovní slepota nemůže být odňata pomocí pouhé lidské inteligence nebo studia. Jedině Duch svatý může otevřít slepé duchovní oči, takže i když největší génius studuje Bibli, může být slepý na její skutečný obsah. To je důvod, proč je téměř vždy bezvýsledné diskutovat se skeptiky, kteří chtějí zůstat v nevěře.

Avšak existuje i dobrý skepticismus. Dobrá skepse chce věřit, ale nepřijme plytké nebo nedostatečné důkazy. Je nám řečeno o Berojských ve Sk 17,11-12: „**A tamější Židé byli ušlechtilejší než ti v Tesalonice: přijali Slovo se vši dychtivostí a denně pečlivě zkoumali Písma, zdali je tomu tak. Tak mnozí z nich uvěřili...**“ Takoví lidé byli zřejmě vzácní tehdy a jsou i nyní; jsou však pokladem v Království, který může přinést mnoho síly tělu Kristovu, protože pravda je naše nejzákladnější zboží.

V Bibli nejsou žádné skutečné rozpory, to, co nejdříve vypadá jako rozpor, je někdy paradox. Paradox je „zdánlivě protikladné tvrzení, které je ve skutečnosti pravdivé“. V Bibli jsou tyto paradoxy použity jako skvělá pomoc pravdě, která nám pomáhá zůstat na cestě života. Také pomáhají upřímnému hledači pravdy zůstat mimo extrémy. Možná, že pomyslíš na to množství extrémních pohledů biblického učení, které máme, ale většina z nich je výsledkem toho, že se lidé soustředují na malou část Bible a ignorují zbytek. Proto je nám řečeno v Žalmu 119,160: „**Úhrnem tvého slova pravda je.**“ (B21)

Samozřejmě, největší paradox ze všech je mezi Starým a Novým zákonem. Mnoho jejich nařízení vypadá, jako by si navzájem protiřečila, dokud neporozumíte Ga 3,24-25: „**Takže se Zákon stal naším vychovatelem ke Kristu, abychom byli ospravedlněni z víry. Když však přišla víra, nejsme již více podřízeni vychovateli.**“ Jakmile uvidíme, jakým způsobem byl Zákon vychovatelem, aby nás vedl ke Kristu, budeme si ho cenit více, ne méně. Pokoušet se získat naše postavení vůči Bohu na základě dodržování zákona, znamená zřít se Krista a jeho kříže, který je nyní naší spravedlností.

Petr poznamenal o části vyučování apoštola Pavla: „**Jsou v nich některé těžko srozumitelné věci, které neučení a neupevnění lidé překrucují, jako i ostatní Písma, ke své vlastní záhubě.**“ (2Pt 3,16) Nezralí, nestálí, povrchní a nejistí lidé mají tendenci vytvářet si Boha podle vlastního obrazu a budou proto překrucovat jeho obraz i jeho učení. To je důvod, proč je nám řečeno, že musíme vidět jeho slávu s „**odhalenou tváří**“, abychom byli změněni k jeho obrazu. (viz 2K 3,18) Když vidíme slávu Pána jen přes závoj našeho vlastního pokřiveného vnímání, nemůžeme ho vidět takového, jaký je, a budeme si o něm utvářet špatný obraz.

I když jsem strávil většinu svého života ve snaze poznat Boha a jeho cesty, určitě netvrdím, že jsem úplně svobodný od těchto lidských „závojů“. Moje základní úsilí i modlitba je být svobodný tak, abych ho mohl vidět takového, jaký je, a byl změněn ke stejnému obrazu, ale v žádném případě se nedomnívám, že už tam jsem. I během toho, co toto píšu, jedná hlubokým způsobem v mém životě, aby vyřešil některé závoje, které pořád ještě mám a o kterých jsem ještě před několika měsíci nevěděl, že je mám. To způsobuje, že jsem překvapen, kolik toho ještě ve mně je, co potřebuje takové jednání. Neznechucuje mne to, protože moje naděje je v Pánu a v jeho schopnosti

dokončit dílo, které ve mně začal. Udržuje to ve mně pocit, že ještě nejsem v cíli, ale pokračuji v neustálém a velmi vzrušujícím hledání, abych ho poznal a byl jím změněn.

Kromě základních doktrín víry, můj koncept církve, služby, Království, biblických proroctví a dalších věcí se neustále rozšiřuje. Nestávám se kvůli tomu nejistým, ale neustále je tak udržován můj zájem. Myslím, že mi to taky pomáhá zůstat otevřený na perspektivu jiných lidí nebo být poučitelný, což si myslím, že je podstatné, pokud má člověk zůstat na stezce života. Když se staneme příliš nepoddajní a nepružní, abychom mohli přijmout nové víno Ducha, téměř určitě se staneme nepřáteli Ducha svatého i jeho současného díla.

V 1K 13,9 je nám řečeno: „**Neboť jen částečně poznáváme a částečně prorokujeme.**“ Tak si můžeme být jisti, že žádná osoba nemá celou pravdu, a proto budeme potřebovat jeden druhého, abychom měli celkové poznání anebo předpověď budoucnosti. To by nás mělo udržovat v dostatečné pokoře, abychom byli poučitelní druhými, což je jedna ze základních definicí pokory.

Je projevem Boží geniality, že dává ty části, které potřebujeme k úplnosti našeho poznání, lidem, kteří nám nejvíce jdou na nervy. To bude od nás vyžadovat větší pokoru a větší lásku k pravdě. „**Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.**“ (Jk 4,6) Naučit se přijímat od těch, které nemáme rádi, nebo od těch, kteří nejsou jako my, je velkou příležitostí k projevení pokory. Pokud chceme dobré měřítko toho, jak jsme doopravdy pokorní, měli bychom zkontrolovat naši reakci ve chvíli, kdy jsme napomínáni někým, kdo nás dráždí, nebo tím, koho považujeme za menšího v poznání, než jsme my.

Způsob, jakým lidé vyučují Písmo, může být plný protikladů, ale to není chyba Bible. Naučit se vyrovnávat se způsobem, jakým lidé překrucují věci kvůli svým vlastním předsudkům, zraněním nebo selháním (obvyklé příčiny), pomůže těm, kdo skutečně dozrávají v Kristu, protože to je pro ně výzvou, aby Ježíše hledali hlubším způsobem.

ZÁKLADNÍ PARADOX

Ten nejzákladnější paradox, který probíhá Písmem, je citován apoštolem Pavlem v Ř 11,22, kde nám říká: „**Považ tedy dobrotu i přísnost Boží...**“ Bůh je jak nejvýše přísný tak i nejvýše laskavý a on se nemění, takže to neznamená, že jeden den bude přísný a příští den laskavý. On je jak maximálně laskavý, tak maximálně přísný zároveň. Ve skutečnosti jeho přísnost je zakořeněna v jeho laskavosti. Jak je napsáno v Žd 12, jeho přísná kázeň je svědectvím o jeho lásce k nám.

Když procházíte vojenským výcvikovým táborem pro nováčky, každý má tendenci nenávidět a bát se výcvikových instruktorů, ale později, když se dostanete do bitvy nebo obtížných situací, pohlédnete zpět na tyto výcvikové instruktory s láskou a oceněním. Tehdy porozumíte, jak jejich přísnost byla k vašemu prospěchu, a ti, kteří byli nejtvrďší, měli v úmyslu se o vás postarat nejvíce, protože se dostatečně postarali o to, aby vás připravili na to, co má přijít. Výcvikovní instruktoři, kteří jsou nedbalí v disciplíně a tréninku, jsou ve skutečnosti ti, kteří způsobují nejvíce ztrát na frontě.

Je to proto, že nás Bůh tak velice miluje, že nás vede skrze zkoušky a soužení, aby nás přivedl ke zralosti. Často slyším chlubit se nezralé křesťany, jak se jim podařilo

dosáhnout něčeho velice rychle a lehce, a přitom si neuvědomují, že to svědčí o jejich nezralosti víc než o Boží přízni. Čím mladší jsou naše děti, tím jednodušší věci pro ně děláme.

Existuje základní duchovní princip, že to, co je dosaženo rychle nebo jednoduše, je obvykle bezvýznamné. Podívejte se, jak byl Mojžíš, David, Pavel a jiní v Písmu připravováni na své vysoké povolání. To je důvod, proč když byla napadána jeho apoštolská autorita, ukázal na své zkoušky jako na důkaz svého povolání.

Ale i přesto jsou období, kdy nám Bůh velice rád požehná věcmi, tak jako každý milující otec nebo manžel. Několikrát jsem řekl svým spolupracovníkům v MorningStaru, že my to tady máme tak skvělé, že doufám, že za to nebudeme potrestáni v nebi. Napůl jsem žertoval a napůl jsem to myslel vážně a považuji tuto situaci za zkoušku. Tak jak to vysvětloval apoštol Pavel, že se naučil žít v hojnosti i v nedostatku, i my se musíme naučit žít v obojím a udržet stejné odhodlání, disciplínu a soustředěnost.

Život v hojnosti může ve skutečnosti být těžší zkouškou, ale přiznávám, že se mi líbí mnohem víc a žiji ho s vděčností a ne s pocitem viny. Musíme také přijmout období, kdy jsme ponížováni, se stejným děkováním. Existují lidé, kteří ve vás budou vyvolávat pocit viny, když máte hojnost, a jiní, kteří ve vás vyvolávají pocity viny, když máte nedostatek, a kárají vás za nedostatek víry. To je důvod, proč moudří lidé získávají uznání nebo nesouhlas od Boha a ne od lidí.

NEOBRACEJ SE DOPRAVA ANI DOLEVA

Napětí mezi těmito druhy paradoxů, pokud ho správně uvidíme a promyslíme, nám pomáhá udržet se na cestě života, která se téměř vždy nachází mezi extrémny. Na každé straně stezky života jsou příkopy, kterými může být mnoho různých věcí v závislosti na tom, kde zrovna jsme. Někdy jsou těmito příkopy zákonictví na jedné straně a bezzákonnost na druhé straně. Ten, kdo vidí pouze Boží přísnost, aniž by také viděl jeho laskavost, bude mít tendenci padat do příkopu zákonictví. Ten, kdo dokáže vidět pouze jeho laskavost, aniž by viděl jeho přísnost, bude mít tendenci padat do příkopu bezzákonnosti. Potřebujeme napětí mezi těmito dvěma pohledy, aby nás udrželo na pravé stezce.

Nyní ve vztahu ke Království je mnoho zdánlivě protichůdných učení o tom, jak a kdy přijde. Naučil jsem se nepodceňovat žádné z nich, aniž bych ho důkladně prostudoval, i ta, která si zdánlivě navzájem odporují, nebo jsou v protikladu s tím, čemu osobně věřím. Asi nebudeme schopni přijmout celé učení, ale téměř v každém z nich jsem našel části, které vypadají, že sedí do děr v těch ostatních. Z tohoto důvodu moje vlastní eschatologie ve skutečnosti nezapadá do žádné z hlavních kategorií – je to kompilace částí z téměř všech ostatních a přiznávám, že pořád ještě hledám některé chybějící části v mé prorocké perspektivě konce tohoto věku.

Z toho důvodu občas rádi zveme do MorningStar School of Ministry učitele, kteří mají opačné nebo alespoň zdánlivě opačné pohledy na danou věc. Neříkáme jim, jaký je náš pohled, a snažíme se mít v úctě oba pohledy. Neděláme to proto, abychom zmátli naše studenty, ale abychom je podnítili jít hlouběji a určovat to, čemu věří, než aby pouze naivně přijímali to, co je jim předkládáno. Chceme, aby také respektovali ty, kteří mají

jiné pohledy, a učili se od nich přijímat, pokud to jsou upřímní křesťané, kteří se drží základů víry.

Naučil jsem se naslouchat druhým, se kterými nesouhlasím, a ještě pozorněji naslouchám těm, kteří učí něco, co jsem ještě neslyšel. Avšak neustále zjišťuji, že některé ze zdánlivě nejskvělejších hypotéz obvykle nejsou založené na Písmu, ale na lidském rozumování. To je nebezpečná past. Většina herezí je výsledkem toho, že lidé dotáhnou k logickým závěrům to, co Bůh zjevil jen z části. Proto mezi největší moudrost patří přijmout to, že nemáme všechny odpovědi - že poznáváme pouze z části a z části vidíme a jsme ochotni to tak nechat, dokud se Ježíš nevrátí.

PROROCTVÍ A UČENÍ

Další chybou, která může dovést hnutí k tomu, aby se stalo sektou nebo dokonce kultem, je snaha používat proroctví pro ustanovení učení. Proroctví nikdy nebylo dáno k tomuto účelu a nikdy nebude. To je doména jen Bible samotné. Avšak občas může být proroctví použito k tomu, aby pomohlo objasnit proroctví nebo učení Písma, které nebylo plně pochopeno. Vidíme to v případě Petra, když byl poprvé veden kázat evangelium pohanům. To, že Ježíš bude světlem pohanům, bylo jasně napsáno v Písmu, ale bylo to před učedníky zakryto, dokud nepřišlo Petrovo zjevení plachty, která se snažela dolů plná nečistých zvířat, a nebylo pak vyloženo zkušeností v domě Kornélia.

Ale ani Petrovo zjevení se nestalo učením církve, dokud nebylo prezentováno apoštolům a starším společně se svědectvím o jeho ovoci, což bylo, že Duch svatý byl dán pohanům. Pak to bylo potvrzeno objasněním z Písma a vzpomínkou na věci, které je učil sám Pán Ježíš.

Kniha Skutků není jen historická kniha, ale je to i praktický návod. Způsob, jakým tuto záležitost řešil Petr, je model toho, jak bychom měli tyto věci řešit v církvi. Je pravděpodobné, že kdyby šel Petr do Jeruzaléma, aby mu bylo potvrzeno toto zjevení ještě před tím, než by šel do domu Kornélia, nikdy by k tomu nedošlo. Určitě by neměl ovoce a svědectví o tom, že Duch svatý byl dán pohanům. Takže musí existovat svoboda poslechnout takové zjevení, ale potom toto zjevení i jeho ovoce musí být předloženo starším a potvrzeno v Písmu, před tím, než je vyučováno jako doktrína církve.

Samozřejmě dnes nemáme takovou radu apoštolů a starších, kteří jsou všeobecně uznávaní a která by proto mohla rozhodnout o takových otázkách pro celou církev. Jsou rady, které mohou rozhodnout záležitosti pro své vlastní denominace nebo hnutí, ale žádná, která by byla respektována celou církví. Avšak můžeme si být jisti, že se taková objeví ještě před koncem tohoto věku.

Musíme také rozumět, že skutečná jednota není jednotou konformity, ale mnohem víc je to jednota v rozmanitosti. Tak jako se izraelský národ skládal z dvanácti různých kmenů, tělo Kristovo by se podobně mělo skládat z různých hnutí. Ale jako Izrael se měl shromažďovat několikrát za rok, aby udrželi svou společnou vizi, tak i my potřebujeme shromáždění, na která lidé přicházejí z různých proudů a hnutí a která inspirují společnou vizi. Také potřebujeme mít svobodu ke shromážděním, která

podporují naši vlastní vizi, důrazy nebo jedinečnost pro naše vlastní lidi nebo „kmen“ pokud chcete.

To je důvod proč organizujeme každoročně konferenci slavnosti stánků. Zveme různé misijní organizace, sbory, hnutí a dokonce denominace, aby měly vlastní stánky a propagovaly svou vlastní službu, poselství nebo vizi. Neplánujeme to tak, ale často jsou tyto stánky uspořádány tak, že dva sousední jsou velice odlišné a každý rok nastává úžasné navazování vztahů. Pro některé začíná na těchto setkáních vzrůstající a velmi obohacující komunikace, která pak pokračuje celý rok. Jednota a láska je mnohem větším svědectvím, když je mezi lidmi, kteří jsou velmi odlišní, než mezi těmi, kteří jsou stejní, což je důvod, proč si myslím, že Bůh dává větší požehnání pro jednotu, když se společně sejdou ti, kdo jsou různí.

I tak se potřebujeme vyhýbat sektářským hnutím. To jsou ta, která zabraňují nebo zakazují vzájemnou komunikaci s druhými skupinami. Takový postoj ukazuje buď na extrémní nejistotu nebo na extrémní pýchu, přičemž obojí je devastující pro následování pravdy a Kristovy podoby. Stádo ovcí, když mu je dovoleno se křížit pouze mezi sebou, se bude stávat slabší s každou následující generací, což je hlavní důvod, proč se hnutí stávají denominacemi, které obvykle velice rychle upadají v pravém duchovním významu a moci. Jak nám je řečeno v Ef 4,14-16: **„Abychom již více nebyli jako děti, zmítáni vinami a hnáni každým větrem učení v lidské nestálosti, v chytráctví k nastražené cestě bludu, nýbrž abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho, který je hlavou, v Krista. Z něho celé tělo, spojované a držené pohromadě pomocí každého kloubu podpory, která je podle činnosti a míry jedné každé části, bere výživu pro svůj růst ke svému vybudování v lásce.“**

Zde je napsáno, že pokud máme „růst všemi způsoby v něj“, bude to „celé tělo, spojované a držené pohromadě“. I toto je paradox, který musíme překonat. Jak jsem slyšel vyjádřit jednoho člověka: „Největší důvod víry v existenci Boha je církev. Největší důvod pro nevíru v existenci Boha je také církev.“

Můžeme růst v poznání, dokonce i v poznání pravdy a přitom nerůst duchovně. Pokud nás naše poznání nevede k větší lásce k Bohu i k jeho lidem, pak je to marnost. Bůh je láska a pokud ho vidíme a jsme měněni k jeho obrazu, budeme milovat víc. To je pravé poznání a pravá zralost. Zamyslete se nad 1K 13, která je považována velkými křesťany v každém věku za nejdůležitější kapitolu Bible.

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, a lásku bych neměl, jsem jako dunící kov nebo zvučící zvon. A kdybych měl proroctví a znal všechna tajemství a měl všechno poznání a kdybych měl veškerou víru, takže bych přemístoval hory, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych dal pro nasycení chudých všechn svůj majetek a kdybych vydal své tělo k spálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.

Láska je trpělivá, dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nerozčiluje se, nepočítá zlo. Neraduje se z nepravosti, ale raduje se spolu s pravdou. Všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží. Láska nikdy nezanikne. Proroctví - ta pomínou; jazyky - ty utichnou; poznání - to pomine. Neboť jen částečně

poznáváme a částečně prorokujeme. Když však přijde to, co je dokonalé, pomine to, co je částečné. Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, uvažoval jsem jako dítě. Když jsem se stal mužem, zanechal jsem dětinských věcí. Neboť nyní vidíme jako v zrcadle, zastřeně, potom však uvidíme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, potom poznám důkladně, jak jsem byl také sám poznán. Nyní zůstává víra, naděje a láska, tyto tři věci. Ale největší z nich je láska.“

Není zde řečeno, že prorocství, víra k přemístování hor nebo poznání jsou špatné. Vždyť sám Pán Ježíš nás napomínal, abychom je hledali. Pokud však nejsou založeny na lásce, vůbec nám neprospějí. Bůh je láska, takže pokud vrůstáme v něj, porosteme v lásce. Láska je autorita Království.

KLÍČOVÁ OTÁZKA

Jak už jsem se toho dříve krátce dotkl, jeden z velkých paradoxů biblického prorocství, přes který jen málokdo už od prvního století proplul dobře, je způsob, jak máme očekávat bezprostřední návrat Krista a zároveň plánovat do budoucna se strategií a vizí. Abychom byli dobře vyvázeni v našem pohledu na svět, musíme být schopni dělat obojí.

V očekávání na bezprostřední návrat Krista je ukryta moudrost. Je důležité mít moudrost k „udržení oleje v našich lampách“ tak, abychom se nepočítali mezi pošetilé panny (viz Mt 25,1-13). Moudrost nás udržuje v soustředění se na nebeské řešení problémů světa spíše než na humanistické. Je také poslušností Bohu, který nás vede tak, abychom nebyli překvapeni jeho příchodem.

Moudrost je také v porozumění toho, že Ježíš může odložit svůj příchod ještě o celkem dlouhou dobu, na chvíli až po našem období života, a pořád být věrný svému Slovu. I když znaky poslední doby jsou nyní hojnější než kdykoli předtím, je to něco, co si myslí každá generace. Do této chvíle se mýlilo každé pokolení, které si myslelo, že uvidí jeho příchod během svého života. Avšak bude generace, která se v tom mýlit nebude. Můžeme být tou generací? Možná.

Také je pravda, jak už bylo mnohokrát napsáno a už jsme o tom hovořili v minulých článcích, jedna z nejtragičtějších chyb evangelikální církve byla, že jsme nebudovali se strategií a vizí pro budoucnost, protože jsme byli tak zaměřeni na bezprostřední návrat Krista. Musíme odpovědět na otázku, jak prakticky dělat obojí: toužit po jeho návratu i budovat pro budoucnost.

POZNÁNÍ DOBRÉHO A ZLÉHO

Dostojevský a Tolstoj byli dva prorocky obdarovaní spisovatelé, kteří jsou stále považováni za dva z pravděpodobně největších romanopisců veškeré doby. Psali ve stejné době o stejné zemi, Rusku, ale ze dvou zcela odlišných perspektiv. Hrabě Tolstoj psal z perspektivy šlechty a Dostojevský psal z perspektivy nižších tříd. Oba si mysleli, že vidí v Rusku znaky buď příchodu Božího království nebo antikrista. Samozřejmě to, co přišlo, byl ten nejvíce antikristovský systém vlády, který kdy svět poznal - komunismus, který v mnoha ohledech byl jedním z nejjasnějších modelů pekelné antiteze Božího království.

Protože oba tito romanopisci byli tak duchovně vnímaví, jejich díla dávají pozoruhodný vhled do toho, co se stalo v Rusku a co by se mohlo stát v jakémkoli jiném národě, pokud by otevřel dveře takovému zlu. Mnoho bolševiků si myslelo, že pomáhají připravovat cestu Božímu království, když ve skutečnosti pomáhali příchodu ďáblovy napodobeniny. Podobně jsem slyšel některá učení, která se považovala za „teologii Království“ a která měla příliš podobnou teologii té, která vznikla v Rusku před Říjnovou revolucí a v Německu předtím, než převzali moc nacisté.

To, co chci říct, je, že i když dnes vidíme znaky přicházejícího Božího království, musíme být schopni rozeznat znaky uchvatitele, který je určitě připraven unést energii církve a použít ji pro své vlastní záměry. Existují paradoxy a my se často musíme naučit žít mezi extrémy, ale to neznamená, že bychom měli zkompromitovat naši integritu. Základem Božího trůnu je spravedlnost a právo a my nesmíme být náchylní k vytváření aliancí s kýmkoli, kdo nepřichází od jeho trůnu, jen proto, abychom se dostali k našim cílům. Připravovat cestu na příchod Království je velmi odlišné od způsobu, jakým získáváme vliv v lidské politice.

Miluji svoji zemi a jsem velmi vděčný, že jsem občanem Spojených států. Považuji je za největší a nejsvobodomyšlnější národ, z těch, co dosud povstaly ve veliké moci. Avšak není to Boží království a podobně jím není žádný jiný národ na světě včetně moderního Izraele. Jsem vděčný za křesťany, kteří jsou povoláni k ovlivňování vlád nebo dokonce k přítomnosti ve vládě, ale musíme rozumět rozdílu mezi mandátem světské autority tohoto věku a příchodem Božího království a udržet je odděleně.

Myslím si, že současný výklad oddělení církve a státu je opakem toho, co bylo záměrem otců zakladatelů, což bylo udržet světskou vládu mimo církvev a ne obráceně. Otcové zakladatelé velmi uznávali víru v Boha jako základ k zachování svobody, která byla získána za tak vysokou cenu. Jako občan, který se stará o svou zemi, jsem hluboce a vážně znepokojen tím, jak naše základní svobody, které jsou výsledkem vlivu křesťanství, jsou nyní křesťanům odpírány.

Jako občan proti tomu budu hovořit a hlasovat podle svého svědomí, což zahrnuje i nepodporování firem, které ctí dohody s perverzí více než spravedlnost a právo. I tak Písmo přetrumfne otce zakladatele a autorita Božího království brzy překoná všechny pozemské vlády. Moje naděje je v přicházejícím Království, ne ve vadnoucí slávě jakéhokoli království tohoto světa.

Tento předmět by si zasloužil mnohem víc času a prostoru než mu mohu dát zde, ale musíme mít na paměti, že teologické paradoxy neznamenají kompromis, zvláště ne kompromis našich základních přesvědčení. Malé kompromisy upřímných křesťanů v Rusku a Německu uvolnily ty nejhorší důsledky pro celé lidstvo a ne Boží království, které očekávali. Jak velcí ruští tak i velcí němečtí autoři té doby nás mohou mnoho naučit o silách, které pořád působí ve světě - brány pekla, skrze které peklo získává silný vliv v tomto světě.

PROSPERITA A KRÁLOVSTVÍ

I když přiznávám, že můj život se asi stává lepším a lepším s každým dalším rokem, a že cítím, že dosahujeme každý rok víc pro Království, také mám rostoucí touhu po

návratu Ježíše i rostoucí uspokojení z toho, co budujeme. To je dobrý problém, něco jako platit velikou daň kvůli tomu, že jsme vydělali hodně peněz. Avšak podobně jako daně, bez dobrého plánování a řízení to může být vážný problém.

Jeden z velkých paradoxů, kterému jsme čelili minulý rok, bylo to, co jsme ve skutečnosti prorokovali po léta - že když se svět začne hroutit, církev se bude budovat. Minulý rok jsme konečně získali základnu naší organizace, která je mnohem větší, než jsme si kdy představovali, bývalý Heritage grand hotel a konferenční centrum. Také jsme začali s projektem v Moravian Falls, po čemž jsme toužili už léta. Jako pro stavitele je to pro nás velice uspokojující. Ve stejné době jsme se pořádně pustili do služby pomoci při katastrofách, zvláště pro postižené hurikánem Katrina, z nichž většina ztratila své domy a někteří dokonce své rodiny. To bylo tak srdcervoucí, jak to druhé bylo uspokojující.

Pomáhat v jejich utrpení, když jsme byli tak požehnáni, způsobilo některé vážné vnitřní konflikty - mnohem vážnější, než jsem si myslel, že nastanou. Je těžké být požehnan, zatímco jiní strádají, ale je to něco, s čím se musíme naučit žít v časech, které jsou před námi. Obojí, jak požehnání, tak i utrpení, budou růst. Ale my nejsme požehnáni proto, abychom jen mohli zvýšit naši životní úroveň, ale abychom mohli zvýšit náš standard dávání. Každý křesťan by měl mít **„hojnost pro každý dobrý skutek“** (viz 2K 9,8). **„Hojnost“** je víc než jen mít dost - znamená to mít přebytek!

Myslím si, že přichází čas, kdy našim vládám dojdou peníze pro takové katastrofy. Jak jsem řekl jednomu z našich vládních představitelů, když to nastane, mohou přijít k nám a my jim nějaké peníze půjčíme. Myslel si, že žertuji, ale my máme Zdroj, který nelze vyčerpat. To je základní paradox, který přichází: Vládám tohoto světa budou docházet zdroje a Boží vláda, Království, bude narůstat. Písmo také říká, že budeme **„půjčovat mnohým pronárodům, ale sám si nebudeš muset půjčovat.“** (Dt 28,12) Pokud čtete toto zaslíbení v jeho kontextu, je výsledkem toho, že nebesa nejsou zavřená nebo nejsou jako bronz, což je protiklad toho žít pod otevřeným nebem.

Jak jsme diskutovali v minulých člancích, způsob, jakým Ježíš kázal Království, bylo demonstrovat jeho autoritu nad podmínkami na zemi. Když se nebe dotklo země, aby naplnilo její potřeby, vždycky bylo příliš mnoho! Když se dotkl chlapcova obědu, udělal příliš mnoho dokonce i pro pět tisíc. Když změnil vodu na víno, udělal pro ně příliš mnoho vína. Nebe tak přetéká, že pouze trochu se ho dotknout přináší nadbytek. Naše základní povolání jako křesťanů na této zemi je demonstrovat stejnou věc - autoritu nebe nad podmínkami na zemi.

Pokud křesťané nebudou kupovat, prodávat nebo obchodovat po určitou dobu, protože nepřijali znak šelmy, nebudou se starat. (viz Zj 13,17) Mají jiný zdroj, který je mnohem lepší než cokoli, co země může poskytnout. To je důvod, proč, ať už se v této chvíli učíme být v ponížení nebo v hojnosti, učíme se mu víc a víc důvěřovat jako našemu zdroji.

Jak čteme v Da 2, když kámen, kterým je Království, udeří do nohou sochy, která reprezentuje království tohoto světa, ona se zřítí, ale Království bude růst až ve velkou horu a pak naplní celou zemi. To je i způsob, jakým roste v našich jednotlivých životech. Rosteme v důvěře v Ježíše pro uzdravení, zázraky, proroctví, atd. Také

potřebujeme růst v naší důvěře v Pána jako opatrovatele. Takovým způsobem se stává Pánem větší a větší části našich životů.

Ale tak jako nám není dán dar uzdravování, abychom uzdravovali jen sebe, ale druhé, jsme požehnáni, abychom byli požehnáním těm, kdo trpí. I tak existuje mnoho praktických záležitostí, které je třeba vyřešit, když vcházíme do toho, co se stává narůstajícím rozdělením na dva tábory. Jak jsme se naučili při pomoci postiženým Katrinou, pohroma odkryje to nejlepší v lidech a z mnohých učiní hrdiny, ale také odkryje to nejhorší v těch lidech, kteří chtějí zbohatnout na neštěstí druhých.

ZACHÁZET S POŽEHNÁNÍM

Jedna z nejtěžších věcí, kterou lidé museli vyřešit na základně materiální pomoci po Katrině, bylo vědomí, že někteří lidé přicházeli a dostávali od nás zdarma věci proto, aby je prodali druhým nebo aby si dokonce jimi zásobili své obchody. Avšak odepřít těmto lidem věci, které se snažili otočit a prodat, by vážným způsobem omezilo naši schopnost postarat se o ty, kdo to skutečně potřebovali.

Nakonec jsme napsali počítačový program, abychom mohli registrovat a dávat karty všem obyvatelům této oblasti, ale do té doby, než jsme to udělali, jsme prostě museli zdarma rozdávat každému. Je to důvod, proč také Bůh nechává svítit slunce na spravedlivé i nespravedlivé a svůj déšť nechává přicházet na pravé i nepravé? Odepřít to nespravedlivým by znamenalo odepření i jeho vlastním lidem, tak prostě zdarma dává každému. Myslím, že i toto je částečně důvodem, ale druhý důvod je občas ještě těžší přijmout - Bůh chce požehnat i nespravedlivým! On miluje všechny lidi a chce jim požehnat, jak jen může. Ve skutečnosti to je dobrota, která když je pochopena, tak přivádí k pokání. (viz Ř 2,4)

Přiznávám, že s tím pořád mám problém. Nemám rád plýtvání, neefektivnost nebo podvod. Avšak nebe je tak plné a přetékající, že Bůh si s tím nedělá takové starosti. Možná to je i důvod, proč dokonce dal měšec s penězi Jidášovi, o kterém věděl, že je zloděj. To muselo být zvláštní zkouškou pro učedníky, kteří to také o Jidášovi věděli. Ježíš uzdravil slepce, kteří mu ani nepřišli poděkovat, a nebe pro to nebylo chudší. Mohl udělat příliš mnoho jídla nebo příliš mnoho vína a nebyla šance, že by tím vyčerpal nebe. I my se musíme naučit přistupovat k nebeským zdrojům a zdarma je rozdávat.

Je velice pravděpodobné, že mezi všemi lidmi, pro které Ježíš rozmnožil jídlo byli farizeové, saduceové a zákoníci, kteří byli později za jeho popravením. Tito lidé viděli velké zázraky a nazývali je dílem Belzebuba a i přesto si myslím, že jedli jeho jídlo. On byl skutečně jiného Ducha. Kolik z nás by toužilo mít ještě jedno jídlo s našimi nejlepšími přáteli, do kterých jsme investovali svůj život, pokud bychom věděli, že nás zradí a zaprou ještě stejnou noc? A pak jim umyl nohy!

Pointa je to, že abychom byli skutečně jeho posly, i my se musíme naučit milovat naše nepřátele, a co může být ještě těžší, musíme milovat naše přátele, kteří nám občas způsobí zklamání.

Dalším paradoxem, na který je třeba se podívat, je způsob, jakým se bezzákonnost rozrůstá ve světě, ale u těch, kdo jsou Kristovi, musí narůstat poslušnost. Existuje

propad respektu vůči autoritě, což sám Ježíš varoval, že dokonce ovlivní „většinu“ jeho lidí a způsobí vychladnutí jejich lásky (viz Mt 24,12). Pokud nerosteme v poslušnosti k Ježíši, jejímž ovocem vždy bude narůstající úcta ke každé autoritě, která ukazuje k němu, sklouzáváme do této smrtelné léčky bezzákonnosti.

Samozřejmě existují další paradoxy, o kterých bychom mohli hovořit, ale můj hlavní bod je, že se nepotřebujeme vyhýbat těmto zdánlivě konfliktním perspektivám, ale potřebujeme je používat správně. Potřebujeme se také vyhnout pádu do extrému na každé straně, pokud máme zůstat na stezce života. Jak jsme napomenuti ve Fp 4,5: „**Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko.**“

Je těžké být požehnán, zatímco jiní strádají, ale je to něco, s čím se musíme naučit žít v časech, které jsou před námi.

Překlad: Marek Rusnok, převzato se svolením z časopisu The Morning Star (česká edice), ročník 2006, číslo 2, str. 52-64, vydavatel: Železná berla, Časopis si můžete objednat na adrese: www.zeleznaberla.org

Biblické verše pro rok 2012 a další období

James W. Goll

Věřím, že tento rok je rokem Božího Slova a Boha Slova! Je to doba, kdy bude v těle Kristově opět položen důraz na úřad učitele (Ef 4,11) či na Duchem svatým udílený dar vyučování (Ř 12,7). Jde o čas, kdy se uskuteční spojení Školy Ducha a Školy Slova. To je také důvod, proč jsem na počátku roku zveřejnil nejprve Program čtení Bible. Není nikdy pozdě na to začít!

S tímto přesvědčením ve svém srdci jsem se odebral na modlitby a požádal jsem Pána, aby mi dal verše pro rok 2012. K mému překvapení jsem vnímal, že Duch svatý položil důraz na následujících „12 Biblických veršů z Písma pro rok 2012 a další období“ právě s takovými souřadnicemi, jako jsou: 20,12; 10,12; 12,12 či 12,20. Doufám, že vás osloví tento poněkud netradiční způsob čerpání užitku z Božího slova.

- 1. Ex 20,12 - Cti svého otce a svou matku, aby se prodloužily tvé dny na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.** Potřebujeme pečovat o kulturu ÚCTY! Každý, kdo ctí druhé vyhrává a v takovéto atmosféře dochází také k úplně svobodnému plynutí Božího nadpřirozeného jednání!
- 2. Př 20,12 - Ucho, které slyší, a oko, které vidí, Hospodin učinil obojí.** Dočkáme se obecenství s Bohem společně s větší rozmanitostí v prorocké službě, protože dojde k nárůstu pomazání jak u tzv.vidoucích, tak i u těch, kteří Pána slyší.
- 3. Ez 20,12 - Dal jsem jim také své soboty, aby se staly znamením mezi mnou a jimi, aby poznali, že já Hospodin je posvěcuji.** Duch svatý v této době pokládá velký důraz na ODPOČINEK! Odpočinek bude nástrojem, díky kterému budou mnozí uzdraveni. Někteří budou povoláni do určitého období „odpočinku sabatu“, prodloužených prázdnin a slavení dne odpočinku.

4. **Job 12,12 - Mezi kmety je moudrost a dlouhý život dává rozumnost.** V období, do kterého se nyní posouváme, bude při rozhodování kladen velký důraz na službu v Duchu moudrosti (Iz 11,1-3) a na dar slova poznání (1K 12,8).
5. **Za 12,10 - Vyleji na dům Davidův a na obyvatele Jeruzaléma ducha milosti a úpěnlivých proseb. Pohledí na mě, na toho, kterého probodli, a budou ho oplakávat, jako se kvílí nad jedináčkem, budou nad ním hořce naříkat, jako se naříká nad prvorozeným.** V roce 2012 dojde po celém světě k nárůstu modliteb za Izrael tak, jako nikdy v celé historii. To vše v přípravách na regionální konflikt na Středním východě, ke kterému by mohlo dojít v roce 2013 a dalších letech.
6. **Mt 12,20 - Nalomený rákos nedolomí a doutnající knot neuhasí, dokud nepřivede právo k vítězství.** Zklamaní lidé dostanou čerstvou naději a hnutí za spravedlnost vstoupí do větší zralosti a bude mít větší vliv.
7. **L 12,12 - Neboť Svatý Duch vás v té hodině naučí, co je třeba říci.** Na mnohé lidi bude uvolněno spontánní vedení Ducha svatého. Závislost na čerstvém vedení Ducha svatého se stane nezbytností. Duch svatý se nám sám dá poznat jako náš Učitel.
8. **J 20,12 - Uviděla dva anděly v bílém rouchu sedící na místě, kde leželo Ježíšovo tělo; jednoho u hlavy a druhého u nohou.** Dochází k nárůstu aktivity andělů v oblasti, kterou vidoucí rozeznávají v duchu. Lidé, kteří ještě nikdy neviděli anděly, zažijí setkání s anděly.
9. **Sk 20,12 - Chlapce přivedli živého a byli velice povzbuzeni.** Dojde k vytrysknutí probuzení kříšení mrtvých. Nebude omezeno pouze na „země třetího světa“, nárůst bude eskalovat po celém světě.
10. **Ř 12,12 - V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.** Poselstvím této hodiny je NADEJE! Volání zní: „Nikdy se nevzdávej!“ V místních církvích se lidé navrátí do povolání přimlout se.
11. **1K 12,12 - Neboť jako tělo je jedno, ač má mnoho údů, a všechny údy jednoho těla, ačkoli je jich mnoho, jsou jedno tělo, tak i Kristus.** Toto je kapitola tohoto roku! Opět nastává čas pro službu celého těla. Tak jako jsou obnovovány dary pětinasobné služby, nyní se chopí vesla „hnutí svatých“. Nyní je čas, aby každý člen církve sloužil v darech Ducha svatého!
12. **2K 12,12 - Znamení apoštola byla mezi vámi uskutečněna ve vsí vytrvalosti znameními, divy a mocnými činy.** Z tohoto verše jsem nadšený! Je to vrcholný verš ze všech těch, které mi Pán dal. Nyní jsou na scéně skuteční apoštolové, činící zázraky a divy, chodící v čistotě charakteru.

Chvála Pánu za to, že se bude v tomto roce Slova projevat jako Bůh Slova. Kéž se v plnosti sblíží věky spolu s milostmi minulosti, kéž se přivedou v tomto čase do přítomnosti. Věřím, že těchto 12 Biblických veršů pro rok 2012 a další období pro vás bude požehnáním! S velkým očekáváním! James W. Goll

Zdroj: www.encountersnetwork.com

Proroctví Steve & Angely Bolerových pro Judu

Mělník 18.-20.3.2011

(Pátek - Angela Bolerová) Když jsme společně uctívali Pána, viděla jsem sněžný pluh. Celá tato církev jste jako sněžný pluh. Jeden z významů sněhu jsou nastřádané modlitby. Vy jste vyprodukovali mnoho sněhu. Pán slyšel všechny vaše modlitby za vaše město a za vaši oblast. Když se sníh nastřádá, tak roztaje, voda se uvolní a přijde vyslyšení vašich modliteb. Bůh vás chce povzbudit, že vaše četné společné modlitby budou vyslyšené! Jste jako sněžný pluh. Nejenom abyste věděli, jak se máte modlit a tak produkovat sníh. Vy víte, jak s modlitbou pracovat, a víte, jak pracovat se zaslíbeními, abyste připravili cestu. Úloha sněžného pluhu je upravovat cestu. Jste věrným lidem, který připravuje cestu proto, aby mohla přijít Boží sláva do vašeho regionu i do vašeho národa. A Bůh vám děkuje, že jste tím pluhem! Ještě máte před sebou cestu a on přijde se svou slávou, protože je období pro jeho slávu. Vy jste věrně naložili se vším, co vám ohledně modlitby dal. A Bůh to rozmnoží a otevře nebeská okna a vylije na vás, jakožto na tělo, na svůj lid své požehnání. V tomto novém období budete nositeli jeho slávy.

Tam, kde jste dříve mluvili, a lidé vám nenaslouchali, budete v tomto období mluvit a lidé k Pánu poběží. Tak jako se o tom píše v Písmu, mnoho lidí se chytne okraje vašeho roucha a řekne: „Ukaž mi Ježíše, ukaž mi cestu!“ Když jste totiž tuto cestu pro Pánův příchod duchovně připravili, tak potom budete moci mnohým tuto cestu ukázat. Mnohé z nich vezmete za ruku a povedete je k Ježíši. A dokonce, když je povedete za ruku, moc Boží bude proudit do jejich života. Budou osvobozeni, uzdraveni a najdou Ježíše.

Toto je období setkání s Ježíšem. Chci, aby se mnozí z vás se mnou setkali. Budu za vámi přicházet, když budete číst Slovo. A setkáte se se mnou novým způsobem. Setkáte se se mnou nově. S některými z vás se setkám v noci, s některými ve snech. Někteří z vás se probudí v noci, a má přítomnost bude tak silná, že budete ležet v mé přítomnosti a setkáte se se mnou. Mnoha různými způsoby budete svědčit, že jste se se mnou v tomto novém období setkali novým způsobem. Pán také říká: Dám vám taková setkání, abyste mě mohli poznat a abyste o mně mohli hovořit. Budete o mně hovořit mezi sebou. A když budete hovořit o tom, jak jste se se mnou setkali, tak se se mnou takto setkají i ostatní. To se však bude dít nejenom mezi vámi v církvi. Když budete mluvit o svých setkáních se mnou s nevěřícími členy vašich rodin, s kolegy v práci, s přáteli a sousedy, které potkáváte, budete i jim takto svědčit o nádherných způsobech vašeho setkání se mnou. Nyní je období setkávání se mnou. Jenom prostě o to, abyste se se mnou setkali. Jednoduše mě prostě, abyste se se mnou setkali a pak jednoduše očekávejte, že se to stane. Když jdete večer spát, požádejte mě, ať se se mnou setkáte. A očekávejte to. Když čtete Slovo, žádejte, abyste se se mnou setkali a čekejte, že se to stane. Období setkávání s mou krásou, s mou sladkou přítomností, s mým uzdravením, s mou svobodou, s mým životem a s mojí slávou.

Nyní je také čas požehnání a odměn. Dobře jsi to udělal, můj věrný a pravý služebníku. Vstup do radosti svého Pána. Budeš mluvit a vydávat svědectví, díky tomu, že se se mnou budeš setkávat. A to i druhé přivede k setkávání se mnou.

(Neděle - Steve Boler) Je čas, kdy stavitelé pokládají základy stavby. Pak přijde doba, kdy se položené základy upevní. A pak přijde stavitel a řekne: „Teď na tom mohu postavit celou budovu.“ Často je na staveništi zmatek a nepořádek, když se pokládají základy. Avšak právě ve chvíli, kdy se začnou stavět stěny, lidé, kteří chodí kolem, začnou říkat: „Aha, tady se začíná stavět budova.“ To, co oba cítíme nezávisle na sobě, je, že Pán vás přivedl do doby, kdy základy jsou již vybudovány a teď je čas, aby se stavělo do výše. Vidíme v duchu, že Pán bude budovat vás. Bude vás budovat v různých odlišných oblastech.

Chceme, vzdát čest chválicímu týmu a všem ostatním ctitelům zde, kteří vědí, jak nás uvést do Boží blízkosti. Také chceme vyjádřit, jak si ceníme toho, že jsme tady budovali vztahy spolu s vámi a ty vztahy sládnou. Vaši vedoucí jdou kupředu. Víme, že tato církev pevně uchopila pravdu, kterou máme v Ježíši. Máte srdce, které touží, abyste to vše dávali dál. Pán vás v těchto oblastech bude dále budovat.

V duchu vidíme mnoho stavební činnosti. Písmo říká, že Pán osamocené usazuje v rodinách. Vy jste rodina. A tak vám sem Pán přivede ty, kteří jsou osamělí. Ty, kteří jsou duchovně ztraceni. Vidím, že vám přidává celé rodiny. Vidím velký vzrůst. Přijde to ale po etapách, takže zpočátku to bude tak sedm nebo osm rodin, které se k vám připojí. Ale to je jenom počátek. Protože Pán Izraelcům nedal celou zaslíbenou zemi najednou, dával jim ji postupně. Kousek po kousku, aby se tam mohli rozmnožit, zajistit a zabezpečit a pak jít dál. Je to možné, aby tato církev rostla. Řekněme to společně: Je to možné, aby tento sbor rostl! Řekněte to ještě jednou: Je to možné, aby tento sbor rostl! Haleluja!

(Angela Bolerová) Byla otevřená nebesa a Boží sláva sestupovala dolů. Bylo tam skutečně velké shromáždění lidí, ani jsem neviděla, kde ten zástup končí. Měli ruce zvednuté k Boží slávě, uctívali Pána. A to je ta stejná věc, jakou Pán dával Stevovi, a sice že Pán vás rozmnoží. Také jsem cítila takovou silnou Boží přítomnost. Viděla jsem Boží oheň. Pán vás chce povzbudit, jsme na pokraji velkého Božího hnutí, abychom viděli žeň, která přijde. Když budete držet svoje srdce dobře obhospodařené, aby to byla pro Pána dobrá půda. Nedávejte na to, co vidí vaše přirozené oči, ale držte svoje srdce ukotvené na zaslíbeních, která vám Pán dal. Setkávejte se s Ježíšem a usilovně ho hledejte, tak jako jste to dělali doposud. Vstoupíte do slavné žně. Chci vás povzbudit, to je Boží plán pro vás. Vidím, jak zde v oblasti ducha probíhá horečná aktivita, což znamená, že on se chystá zde něco udělat. A v duchu se toho děje tolik, že se Bůh setká se všemi vedoucími v církvi, aby toho v duchu víc viděli.

(Steve Boler k vedoucím) Pán vám dává určitou výzvu ve smyslu odpovědnosti, abyste byli pastýři Božího hnutí. Je zde velká potřeba pastýřů, proto na vás sestupuje pastýřské stejně jako prorocké pomazání. Je to určité svaté správcovství, které vám Pán dává. Lidé, které vám Pán sem přivede, nebudou vaši lidé, ale jeho lidé. Vaše dědictví bude v nich, v těch lidech. Takže když budete tyto lidi budovat, aby byli podobni Kristu, budujte je moudře, budujte je tak, že o ně budete skutečně pečovat. Protože Kristovo dědictví v nich je také vaše dědictví. Když budou objevovat radost v tom, že budou objevovat Pána Ježíše a veškerou jeho plnost a dobrotu, tak i vy budete zároveň s nimi mít velkou radost. Stejně tak jako rodiče mají radost, když jejich děti dorostou do zralé zodpovědnosti. Pán vás povolal, protože vám důvěřuje.

(Angela Bolerová) Už jsem mluvila o horečné činnosti a velké aktivitě, která probíhá v Duchu. Pán chce, abyste začali být schopni se napojit na to dění v duchovní říši velkým a mocným způsobem. Protože jak sem budou přicházet noví lidé, budou se mocným způsobem setkávat s Ježíšem. Budou mít sny a vize, budou se sami osobně setkávat s Ježíšem, budou mít i vytržení do nebe. Toto bude lidi velmi rychle proměňovat. Děti budou vidět, co dělají andělé. Takže musíte mít povědomí o tom, jak tato neviditelná říše funguje, přestože to není vaše hlavní obdarování. I když to není vaše hlavní obdarování, tak to nemůžete ignorovat. Jak se bude Duch svatý mocně vylévat a bude mocně přicházet na zem, tak lidé, křesťané i nekřesťané, budou mít vidění. Jako vedoucí tedy nemůžete říci: „Já o tom nechci raději ani nic vědět.“

Duch svatý na vás sestoupí a přijde na vás daleko větší úroveň prorockého pomazání. Nemusíte se ničeho bát. Protože ten způsob, kterým k vám Duch svatý přijde, bude přesně odpovídat tomu, jak jste všichni založeni a tomu, co budete dělat a jak mu budete sloužit. On přináší jenom dobré věci. Je psáno, že každý dobrý dar přichází od Otce světél shůry, v něm není žádný stín ani žádné odvrácení. Bude to dobré, co přijmete. Můžete otevřít svoje srdce těm dobrým darům Otce. Chceme, abyste dovolili Duchu svatému, aby k vám mocně mluvil. Dovolte mu, aby vás skutečně naplnil. Pro velikost toho úkolu, který je před vámi, potřebujete všechno, co vám Duch svatý může dát.

DESET LŽÍ O NEBESKÉM OTCI a jejich odhalení a popření skrze Boží slovo

<http://www.juda.cz/1561/deset-lzi-o-nebeskem-otci/>

JAK SE CHRÁNIT PŘED CIZOLOŽSTVÍM

<http://www.juda.cz/1552/jak-chranit-sve-manzelstvi-pred-cizolozstvim/>

Sborová knihovna, fonotéka a videotéka - půjčování knih, audio a video kazet a DVD v Tyršově domě. Seznam je k dispozici v DDM a v Tyršově domě. Máme nové tituly!

Modlitebně - postní stráž za probuzení na Mělníce a v Podřipsku - Co můžeš udělat pro probuzení? Je velikou obětí se například jednou měsíčně postit jeden den a minimálně půl hodiny hledat Boží tvář? A co dvakrát měsíčně? A co strávit s Pánem hodinu nebo dvě? Vybízíme tě k zapojení do stráže. Na nedělním shromáždění se můžeš zapsat do seznamu. Použijvej „municí“ - verše k vyznávání! Přečti si též motivující spisek „Světlo nebo temnota nad Evropou“ od Johna Mulindeho z Ugandy. Každý účastník stráže tyto materiály může na vyžádání dostat, nebo je nalezne na našich stránkách www.juda.cz.

Modlitební stráž za Českou republiku: Přihlásili jsme se jako sbor do nepřetržité modlitební stráže za Českou republiku (www.modlitebnistrasz.cz) každé první pondělí v měsíci od 12.00 do 24.00 hodin. Náš sbor se zavazuje tento čas pokrýt modlitbami. Věnuješ této stráži hodinu (nebo i jen půl hodiny)? Od 18.00 do 20.00 máme společné modlitební setkání.

Křesťanské společenství Juda, Tyršova 95 (Tyršův dům), 276 01 Mělník

vedoucí starší: Tomáš Korčák, tel.: 607 971 453 nebo 315 626 670,

telefon do kanceláře: 315 623 508, e-mail: ksjuda@wo.cz ; <http://www.juda.cz>

Bankovní spojení: ČSPO Mělník, Křesťanské společenství Juda, 0460842399/0800

Podúčet na vybudování studny v Mosambiku (Iris Ministries): 182-0460842399/0800